

Για την Κομψότητα σας

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Διακριτικά έμπριμέ

Μικρά πουά και πάλι μικρά πουά. Κάθε χρόνο λέμε: «Όχι πια μικρά πουά, τα βρεθήκαμε... Τα είδαμε τόσο πολύ. Θα φορέσουμε άνωμα το περσινό μας φόρεμα, αλλιώς φθάνει πια...». Ό χειμώνας ξεχάστηκε, περνά άνοιξη και σκοτεινός. Και όταν ξανάβουν οι ωραίες μέρες..., τα μικρά πουά ξαναφαινονται διακριτικά, χαριτωμένα, πάντοτε θελκτικά.

Πρέπει να πιστέψουμε, ότι υπάρχουν πράγματα - τα οποία δεν κοιμούνται ποτέ. Ότι κι αν λέγουν, τα μικρά πουά είναι από τα πράγματα αυτά. Και είναι ακριβώς έτσι, γιατί είναι «εγκολοφωμένα», δηλαδή προσαρμόζονται στο είδος της ζωής μας, στην επιθυμία μας να είμαστε κομψές και διακριτικές, με τα φορέματά μας για τον δρόμο.

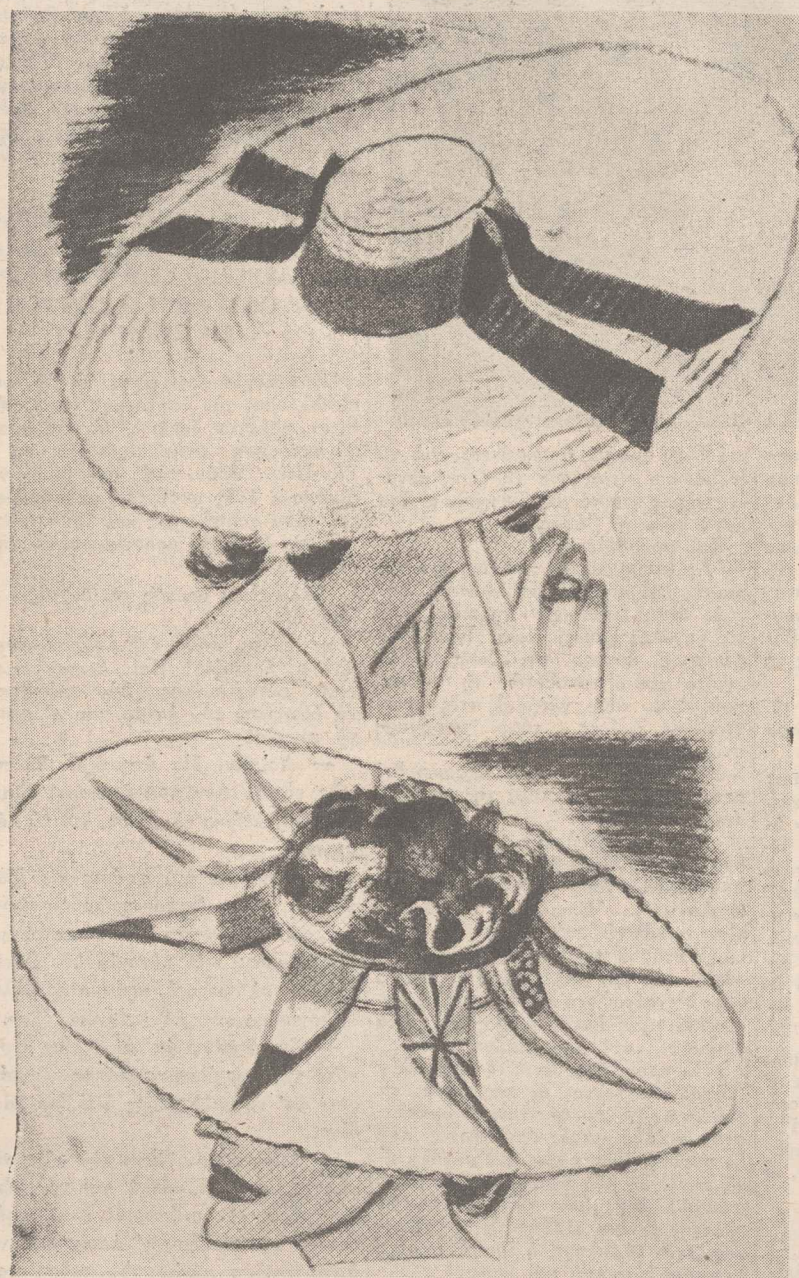
Τα μικρά πουά κινούνται προσπαθώντας να ξεβουλώσουν τα μικρά πουά, αλλά δεν τα καταφέρνουν. Τα διαλέγουμε ακριβώς γιατί μοιάζουν πολύ με τα μικρά πουά. Αλλά επειδή πρέπει κάθε πράγμα να αλλάξει έτσι και τα μικρά πουά δεν σπέρνονται πια επάνω στο φουλάρι και στο χέρι ντε σίν. Τα κλασικά αυτά έμπριμέ υφάσματα έδωσαν την θέση τους στο σουά στο τουίλ, στο σατέν και στο μεταξοτό ξέρεσι.

Τα μοντέρνα αυτά υφάσματα κάνουν και τα μικρά πουά πιο έλκυστικά άκουση.

ΤΑ ΕΛΑΦΡΑ ΝΤΕ ΠΙΕΣ

Τα πιο πρακτικά φορέματα για το καλοκαίρι είναι τα ντε πιές, από μεταξοτό ελαφρύ, αλλά όχι διαφανές. Τα ντε πιές αυτά έχουν τρία διαφορετικά μέρη. Μπορείτε λοιπόν, χωρίς φόβο, να διαλέξετε ένα από τα τρία, εκείνο (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 21ην ΣΕΛΙΔΑ)

Καπελλίνες

1) Άπλη χωρίς φάβα γαρνιρισμένη με κορδέλλα γκρό-γκριν. 2) Πολύ πρωτότυπο και χαριτωμένο γαρνιρίσμα, που ταιριάζει σε καπέλο λίνια της πιάς.

Πρέπει να έχετε ένα καπέλο για την έξοχ, για τον ήλιο. Ό ήλιος πο- πάντων στην έξοχ, δεν είναι οσοδήποτε διαρκώς να κινεί το κεφάλι σας. Θα σας κοπιάσει και ίσως σας φέρει και άνωμαλίες στον οργανισμό σας. Το έξοχό σας καπέλο, ή μεγάλη σας καπελλίνα, δεν πρέπει να σας στοιχίζει πολύ. Πολλές θα σκεφθήτε ότι είναι ακριβός ο άσπρος πανωτός σας. Αλλά όταν πάτε στην έξοχ, θα ήθετε ότι σας χρειάζεται κάτι άλλο, που να εναρμονίζεται καλύτερα με το περιβάλλον. Θα διαλέξετε λοιπόν για την έξοχ μια μεγάλη φάβα, από αινέ, τις έχωρες, που έχουν τόσους ωραίους χρωματισμούς. Είναι πολύ εύκολο να την διαβάσετε και να την γαρνίσετε μόνες σας κομψά και σύμφωνα με τη μόδα. Απώς οι έχωρες φάβες είναι οι καταλληλότερες για την έξοχ, παρά κάθε άλλη φάβα.

Σας χρειάζεται, σας είναι απαραίτητο ένα μεγάλο έξοχό καπέλο, για να συμπληρώσετε την έξοχό σας εμφάνιση και αν άνωμα συνήξετε να το χε- γάτε στο χέρι παρ' να το φορήτε στο κεφάλι.

1) Ήρωτικό φόρεμα από μπλε-μαρέν ουρα με άσπρα πουά, γαρνιρισμένο με δαν- βλα. 2) Φορεμάτκι από κρέμ μεταξοτό μπλε-μαρέν. Στη μέση σχηματίζει σούρες. Το ντε- κολέ συγκρατείται με δυό λουλούδια από δαν ή έλλα και υπογραμμίζεται με κορδέλλα γκρό- γριν. 3) Ντε-πιές από τουίλ γκρινά με άσπρα πουά. Το κορσέ σχηματίζει σούρες, οι ό- ποιες συγκρατούνται με γαρνιτούρα από δαντέλλα.

Η ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΙΣΙΝΕΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΕΣ

ΟΙ ΑΣΠΡΕΣ ΒΕΣΤΕΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ

1) Βέστα από κα- παρντίν ντ' αλμπέν, έφηρμοσμένη στη μέ- ση με πένες. Τα ρε- βέρ και οι τσέπες γαρνιρύνονται με δι- πλές πικύρ.

2) Βέστα από ά- σπρο τουά. Τα μανίκια είναι μονοκόμ- ματα με το άμπισιμάν.

3) Βέστα από λινό, γαρνιρισμένο στο έπάνω μέρος και στα μανίκια με πιέ- τες. Είναι κατάλληλη για αδύνατες γυ- ναίκες.

4) Μαντώ από καπαρντίν ντ' αλμπέν γαρνιρισμένο με κεντήματα ματελασέ.

ΘΕΛΩ ΝΑ ΦΑΙΝΩΜΑΙ ΨΗΛΟΤΕΡΗ ΑΠ' ΟΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΜΑΙ

ΤΙ ΠΕΙΡΑΖΕΙ αν το μέτρο σας δεί- χνει κοντή! Γνωρίζουμε πολλές κον- τές γυναίκες, οι όποιες εν τούτοις φαίνονται ψηλές. Η γυναίκα που έχει ύψος 1 μ.50, εάν ξέρει να χρησιμοποιήσει την σιλουέττα της και τις γραμμές της, δεν θα φαίνε- ται ποτέ κοντή.

Σε σας, οι όποιες λυπάστε γιατί είστε κοντές, δί- νομε μερικούς κανόνες, οι όποιοι θα σας κάνουν να φαίνεσθε ψηλότερες. Τους κανόνες αυτούς της αισθητικής οι κοντές γυναίκες δεν πρέπει να τους παραβαίνουν ποτέ.

Και τώρα μη λυπάσθε γιατί δεν έχετε 1 μ. 70 ύ- ψος. Η γυναίκα δεν είναι ανάγκη να είναι ψηλή. Το μεγαλοπρεπές παράστημα δεν είναι της μόδας. Είναι τόσο χαριτωμένη ή κοντή γυναίκα κοντά στον ύψηλο σύζυγο και ή κοντή μητέρα δίπλα στο γιοί της που είναι ψηλότερος από εκείνη...

Ξέρετε ότι ή νέα γυναίκα όλο ψηλώνει; Παρα- τηρήσατε ότι το κορίτσι είναι σχεδόν πάντοτε ψη- λότερο από την μητέρα του και ότι ή μητέρα του είναι ψηλότερη από τη γιαγιά του. Αυτά είναι τα πρώτα αποτελέσματα μιας ζωής πιδ υγιεινής, μιας καλλίτερας κατανοήσεως της παιδικής ανατροφής.

ΟΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΑΥΤΕΣ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΥΨΗΛΟΤΕΡΕΣ

1ον) Να κεντρίζεσθε πρὸς τὰ έπάνω, ακολουθών- τας τη σημερινή μόδα, ή όποια θέλει τὰ μαλλιά ψηλά στο κεφάλι και έλεύθερο τὸ μέτωπο και τὰ αυτιά.

2ον) Να μακιγιάρεσθε έλαφρά. Τὸ πολὺ ζωηρὸ μακιγιάζ, τὰ πολὺ μαύρα ματόκλαδα, κάνουν την κοντή γυναίκα νὰ φαίνεται ακόμη κοντήτερη και της δίδουν τὸ ὕψος κοίκλας.

3ον) Να κρατῆτε τὸ κεφάλι ψηλά, ὄχι προβαλ- λοντας τὸ σαγόνι πρὸς τὰ έπάνω, αλλά κρατώντας ὅσο μπορείτε ψηλότερα τὸν αυχένα.

4ον) Φροντίζετε ἰδιαίτερος ὥστε νὰ ἔχετε πάν- τοτε λεπτοὺς γοφούς. Για νὰ είναι οἱ γοφοί σας λεπτοί, κάνετε την παρακάτω άσκησι:

Ξαπλωθῆτε χάμω με τὰ χέρια σταυρωμένα. Φέ- ρετε τὰ πόδια σας έπάνω στο στήθος και στρέφον- τας πρὸς δεξιά και ἄριστερά, προσπα- θεῖτε νὰ ἐγγίξετε στο πάτωμα τὸν άγκώνα σας και τὸ γόνατο.

5ον) Για νὰ δώσετε δέ στο άνάστημά σας άέρα, κάνετε την έξῃ αποτελεσματικὴν άσκησι:

Στέκεσθε ὀρθή με κρεμασμένα χέρια. Παίρνετε μιὰ βοθειά και μεγάλη άναπνοή, φέρνετε και ἐνώ- νετε τὰ χέρια σας ψηλά πάνω από τὸ κεφάλι. Με ἐνωμένα τὰ χέρια προσπαθεῖτε νὰ πιάσετε ἕνα

ΟΙ ΑΣΠΡΕΣ ΒΕΣΤΕΣ ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

φανταστικό αντικείμενο. Κατεβάζετε σιγά τὰ χέρια και όταν πάλι μείνουν κρεμασμένα κάτω, ἐκπνέετε καλά.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΝΙΩΝΕΣΘΕ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ

1ον) Να φορήτε πανωφόρια που κομψώνουν έμπρὸς εἰς τὸ μέσον.

2ον) Να προτιμᾶτε πανωφόρια και κοστούμια με μικροὺς γιακάδες.

3ον) Όσο μπορείτε νὰ ἐπιμένετε στα μωτέρ' ντεκαλέ.

4ον) Να προτιμᾶτε φοῦστες ὄχι πολὺ πλατειές, προπὰν των για τὸ βράδυ.

5ον) Τέλος νὰ φορήτε μανίκια στενά, στὸν καρπὸ τοῦ χεριού.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ

1) Ποτέ νὰ μὴ φορήτε παπούτσια με ἐντελὼς χαμηλὸ τα- κοῦνι και για τὰ σπορ νὰ προσθέτετε μιὰ μικρὴ ταλούεττα.

2) Νὰ ἀποφεύγετε τὰ μονόχρωμα και τὰ χρωματιστὰ άμ- πιεσμένα στοὺς ώμους ή στοὺς γοφούς.

3) Νὰ ἀποφεύγετε τὰ βραδυνά φορέματα με ντραπαρι- σμένες ζώνες.

4) Νὰ προσέχετε πολὺ στο κανονικὸ μήκος της φοῦστας. Οἱ πολὺ μακρὺς ή οἱ πολὺ κοντὲς φοῦστες σας δείχνουν κον- τήτερες. Κανονίστε μόνες σας στην πρόβα τὸ μήκος της φοῦ- στας. Μὴ σταθῆτε ακίνητες μπροστὰ στὸν καθρέφτη, αλλά περπατήστε δεξιά και ἄριστερά. Έτσι θὰ ἀντιληφθῆτε καλ- λίτερα τὸ μήκος που σας ταιριάζει.

5) Μὴ διαλέγετε καπέλλα πολὺ ψηλά: αὐτὰ ἴσως σας δί- νουν άνάστημα, αλλά καταστρέφουν τὴς αναλογίες. Η κοντή γυναίκα με κανονικὲς αναλογίες φαίνεται πάντοτε ψηλότερη απ' ὅτι πραγματικά είναι.

Φορεμάτκι από λανέλ, γαρνιρί- σμένο με πικύρ. Ζώνη από λανέλ, κόκκινο και υπέλ.

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ζητώντας τόν "Ερωτα"

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΡΣΕΝΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΝΤΕ ΣΕΒΕΡΝΥ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

Η ΞΑΦΝΙΚΗ αναχώρησή μου θα σε κατέπληξε. Σου ζητώ συγγνώμη, αλλά δεν το μετανιώω. Δεν ξέρω αν και ού ακούς μέσα σου αυτή τη μουσική εξωτερική δόξα, που κατέλασε την ύπαρξή μου. "Α! πώς θα ήθελα να άφαισα άκαστη στην ήρωική γοητεία μου που έλασκόμο πάνο μου το άσπρο σου φόρεμα. Άλλά φοβόμην τόν έρωτα "Ισαβέλλα, φοβόμην και τόν έαυτό μου. Δεν ξέρω τι σου είπε ή εξαδέλφή μου ή Ρενέ και τι σου είπαν όλοι οι άλλοι φίλοι μας γιά τήν ζωή μου. Κάποτε μιλούσαμε οί δύο μας γιά αυτήν, δεν σου είπα την αλήθεια. Στά πρόσωπα που προτιγανόριζε κανείς και δένετα μαζί τους, δεν έβρι γιάτί, θέλει να τους παρουσιάσει εύτυχόμένο το παρλόνι του. "Η φίλη μας όμως σήμερα δεν είναι στην έτοιμή των φτασμένων εξομολογήσεων. Οί άνδρες δίνουν την ψυχή τους όπως οι γυναίκες το σώμα τους: σιγά-σιγά και διαδοχικά. "Ετσι κι εγώ έρριξα στήν αγνώα όλες μου τις δυνάμεις, όλες μου τις άνομιές και νάμαι τώρα μακριά σου, στο ίδιο δωμάτιο που πέρασα την παιδική μου ήλικία και που ή μητέρα μου δεν άλλαζε καθόλου, γιά να το βρή ο γιός μου όπως το άφησα εγώ. Θα άποκτήσω ποτέ γιού;

"Άφες με "Ισαβέλλα, να σου διηγήθώ όλα μου τη ζωή από το τρυφερό αγόρι ώς τόν κυνικό νέο, ώς τόν παλινωμένο και δυστυχισμένο άνδρα. Θέλω να σά πώ όλα με άσέλεια, με ταπεινότητα, "Ισως όταν τελειώσω την διήγησή μου, να μην έχω το θάρρος να στή δώσω... Θυμάσαι κάποτε που ρού περιέγραφα τό Καντιμάς; Είναι ένας τόπος ώραιός και μελαγχολικός. "Ενας χειμάρρος διασχίζει τήν έργοστάσια του πατέρα μου, γλιστρά στην άρχή ενός άγριου δάσους. Το σπίτι μας είναι ένας πολυής πυργος του 16ου αιώνα και έχει μέσα συνίθισα από πολύ μικρός να αισθάνομαι περιφάνεια γιάτί λέγονται Μαρσένα. "Ο πατέρας μου πίστευε και μάς έκανε να πιστεύουμε πως όλα τά συμβατικά ατόμια είναι αληθινά, ότι οί γονείς άγατούν πάντοτε τά παιδιά τους, και τά παιδιά τους γονείς, οί σύζυγοι τις γυναίκες τους και οί γυναίκες τους σούζους τους. Οί Μαρσένα θέλανε να βλίσουν τόν κόσμο σάν έπίγειο παράδεισο κι αυτό τό έκαναν, νομίζω, μάλλον από αγνότητα παρά από ύποκρισία; Μιά πρωτοχρονιά μου δώρισαν ένα βιβλίο που έπέδρασε σ' όλη μου τη ζωή. Μιλούσε γιά μία παράνοια υπαίβαν της Ρωσίας που άπεράσισαν να κάνουν ένα στρατό και να διαλέξουν μία βασιλίσσα. Τή βασιλίσσα την δώρισαν "Ανα Σοκόλφω. "Ενα νέα, άμορφη, όβελγη, έξυπνη, επιδέξια και καμήλη. Στό στρατιώτες γιά τήν της χαχόγελω έκτελουν όλες τις δύσκολές διαταγές της. Δέν μπορεί να έβρω γιάτί μ' άσους τόσο πολύ αυτό το βιβλίο. Πάντως αυτό μού γέννησε την πρώτη εικόνα της Ιδακνής γυναίκας, έτσι όπως σου την περιέγραφα και σένα τόσες φορές. Μού φαίνεται πως περπατούσα μαζί της στο Καντιμάς και μού έλεγε φράσεις ώραιες και θλιβερές. Δεν ξέρω σά ποιά στιγμή την επανόμιασα άμαύσαν. Ξέρω όμως πως ή ιδέα της τόλμης και του ρυθκιδιού ήταν πάντα άνεκταμένη στην εύχρηστιά που μού έβρι.

"Όταν έβρι δεκατρί χρονών ο πατέρας μου μ' έπειλε τό λυκόι της Λιμής. Κατακόμο μ' ένα εξαδέλφο μου και δέν γυρίζα σπίτι παρά τις Κυριακές. "Άγαστα τις σπουδές και τά βιβλία. Είχα όλη την περιφάνεια και την ντροπαλότητα των Μαρσένα σά μέγισα και σά κάπως άνεβαμένα φρούα. Μόνο άπώρο στην άγοστή και την περιφάνεια μου ήταν ή βασιλίσσα στην εικόνα της όπως έβρι.

Σε φέρω μόνος Ιστορίες που ήρωας ήταν ή άμαύζα μου. Τόρα μάλιστα είχα πέσει και τό δίωμα "Ελένη, γιάτί άγαπούσα την "Ελένη του "Ωμηρου. Θά σου έδω μια φεβική εικόνα ενός

ΤΟ ΝΕΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ, άγαπητές αναγνώστρις και αναγνώτα, σας συνιστούμε να το παρακολουθήσετε όλες και όλοι. Είναι γραμμένο από χέρι μεγάλου τεχνίτη και μεγάλου φιλοσόφου. Μιλά κι αυτό γιά τόν έρωτα, όπως όλα τό μυθιστόρημα, αλλά με τί βάθος, με τί άληθινές λέξεις που κάθε μία τους κλείνει έναν ολόκληρο κόσμο! "Ο έρωτας είναι ή μεγάλη ύπόσας της ζωής μας και το ενδιαφέρον μας γιά τις Ιστορίες του είναι άμείριστο. Πως όμως μας τόν παρουσιάζουν, στα βιβλία, αυτό είναι άλλο ζήτημα. Γιατί τό έρετε βέβαια καλά πως υπάρχουν κακά και κακά βιβλία, όπως υπάρχουν γνήσιοι και κίβηλα νομίσματα. Σύντομα στην "Ελλάδα περνοείται το κοινό και ή πνευματική τροφή που του προσφέρεται είναι πάντα δεύτερη και βαρυστόχη. ός κι αν ενοικονικά μοιάζει γιά όρεκτική. "Είς όμως στο περιοδικό μας (οί παλιές μας φίλες που μάς διαβάσαν όλα και δυο χρόνια, ως τό όλοκληρώσου), δίνωμε ό,τι καλύτερο, ό,τι λογοτεχνικότερο και πιο βαθύ παράγει ή σύγχρονη αείων. "Είς γιά πρώτη φορά μεταφράσαμε στην "Ελλάδα την "Αμερικανίδα Καραλίνα, με τό "Σάρε εκ της Σαρκός μου, ήμεις γυρισάμε στο κοινό τόν νέο θαυμαστό συγγραφέα Σιμενόν με τό άνεκτό έργο του: "Ετό σπίτι τών επί κρυπταίων και από σήμερα σας δίνωμε τό άπώτατος τόν έρωτα του "Αντρέ Μωρουά.

Τό μυθιστόρημα αυτό θα σας τέρη άπίστευτη, θα έχασαίτε στις σελίδες του και θα μετατρέψετε σε δικά σας, άπό τό βιβλίο είναι αυτή ή ιδέα ή ζωή κι έσεις άποτελείτε ένα της κοινότητας. "Εκείνο όμως το περιπλόν που θα σας δώση, είναι ή μόρφωση, μόρφωση ιδέων, αισθημάτων, νοήσεων, τρόπων αντιμετώπισης άνθρώπων και πραγμάτων. Διαβάζοντας το, σιγά-σιγά θα νοιώθετε πως έκτός από τις περιπέτειες το "άπώτατος της πλοκής που σας διστάζει, κάτι κερδίζατε: μπορείτε να εκφράσετε καλύτερα, σκεφθήκατε ένα σωρό πράγματα, άναλώσατε τόν έαυτό σας και την ζωή, με μία λέξη κερδίσατε πνευματική άνατίξη.

Γ' αυτό χαίρομαστε σάν να σας προσφέρω κάτι πολύτιμο και σας προτρέπω να τό διαβάσετε.

Η "ΓΥΝΑΙΚΑ

μαθητό 15 χρονών έάν στεκόμουν, στο έπίπεδο των έσωτερικών άποριών. Οί συζητήσεις μου με τους συμμαθητές μου, πάνω στις γυναίκες και στήν έρωτα, ήταν κυνικές. Μερικοί φίλοι μου διηγόταν τήν πέρα των γυναικών που έχουν ήδη, με λεπτομέρειες κτηνώδεις. "Εγώ είχα ένοσάρκωσι την "Ελένη μου σε μία γυναίκα που έρχόταν σιγά στο σπίτι το εξαδέλφου μου. "Νομιάζοταν Ντενίς "Ωμπρύ. "Όταν άμορφη και πενήσιος γιά άσάφη, "Όταν άκουσα να λένε μπροστά μου ότι είχε έρωτας, μοιρόταν να σκοτώσω όλους τους συμμαθητές. "Όταν ή κυρία "Ωμπρύ έρχόταν να φάη στο σπίτι, ήμουν τρελλά από χαρά και από φόβο. "Ο,τι έλεγα μπροστά της μου φαινόταν άποτό και συγκεκριμένο. Μισούσα τόν άν-

νείς διαφορετικά. Μού ζήτησε να της δώσω τόν Ζιντ, τόν Μπαρρές, τόν Κλωντέλ, γιά τους όποιους μιλούσα εκείνο τόν καιρό, αλλά οί κρίσεις της πάντοτε με προσβάλλαν και με άπογοήτευαν. Είχε ένα άραιο σώμα και την ποθούσα πάρα πολύ όταν έφευγε γιά τήν "Λιμόζ. "Όταν όμως περνούσα δυο ώρες μαζί της, μετά εύχόμουν να πεθάνη, να χαθή, να έξαφανισθή, και δέν έβλεπα τήν ώρα να βρεθώ με ένα άνδρα φίλο, να συζητήσω μαζί του.

Οί δυο καλύτεροι μου φίλοι ήταν ο "Αντρέ Χάφ, ένας νέος "Εβραίος, έξυπνός, τος και λίγο βλοσυρός, συμφοιτητής μου στή Νομική, και ο Μπερτράν ντε Ζουάκ, εύελπς, που περνούσε μαζί μου τις Κυριακές. "Όταν βρισκόμουν μαζί τους, με φαινόταν πως ζούσα σε μία άτμοσφαιρα ελίκρινεάς. Αισθανόμουν ποικιλύμορφο και καμάρωσα αν σας είναι δυνατόν. "Η Ρυθμική από ένα καθηγητή καλλιτέχνη και παιδαγωγό, δέν θα ώφελήσει μόνο σωματικάς το παιδί, αλλά θα τό άναστήσει ματικάς. Ξη με τό παιχνίδι ή σκέψη του την κρίση του, την αυτενέργειά του, τή θέλησή του, τό θάρρος του. Όλο σ' ένα ρυθμό που δέν θα τό σπασίσει τυχρά τό παιδί αλλά που θα τό κάνει να βρικήται μόνο του την αίστία και τους νόμους αυτού του ρυθμού. "Ενα παιδί που κατέχει έτσι το ρυθμό είναι πραγματικά γερό στο σώμα, στην ψυχή και στο νού. Γίνεται κιόλας ένα άνθρώπινο δν, με κρίση και βούληση. "Η Ρυθμική δέν θα έπρεπε να λείπει από κανένα παιδί. Εισδύοντας έτσι στο ρυθμό διά τό δάκι. Εισδύοντας στή μουσική της Μουσικής και τών άλλων τέχνων, που μπορεί να μάθω άργότερα, άκοπα, χαρούμενα με πλήρη συνείδηση τού "γιατί και τού "πως και όχι με ήρωος κανόνες ή έερές διαταγές που τό παιδί δέν μπορεί να καταλάβει. Θα συνεβόλυνε όλες τις μητέρες ως την ήλικία τών έτών να μη μάθουν τίποτα στα παιδιά των, να μη τά κοιράσουν με τίποτα. Νά τ' άρίσουν να παίζουν, να τραγουδούν μαζί των, να κούνε στο σπίτι της "Ελληνίδος ή να παίζουν όποιοδήποτε δρώσαν και να κάνουν ρυθμικά. Τίποτα άλλο.

Σε ήλικία έτών τόν παιδί θα πάη σχολείο. Συγχρόνως μπορεί και πρέπει ν' άρχισα και τό καθάστο μάθημα της μουσικής, πάνω ή βιολι κλπ.

"Αν τό παιδί σας κάνει ρυθμική, θ' άπορήσετε με τί εύκολα θα προχωρήσει τόσο στο σχολείο όσο και στα μαθήματα της μουσικής. Οί νότες δέν θα τού είναι ψυχρά μαθήματα, θα τού είναι ήδη γνώση και κι άγαπητά πράγματα που τά έχει, βρή, που τά έχει, αίσθησής ή μουσική. Άλλά προσοχή! Μή πείτε πως έπειδή είναι μικρό κι έπειδή δέν έξερε ά να εδείξη τάλαντο (όχι, αυτή ή άόνητη ιδέα!) πως μπορεί να τό πιάσει την ποσότητα του χούδου δισκοπότηρου, την πρώτη τυγχόση μαθήτρια "Ωδελο. "Οχι, πως Θεός δχι! "Αν έχετε, αν αισθανόσθε πως έχετε, καταλάβατε προνότα, όχι μόνο πς άπαιτούμενες γνώσεις αλλά και την ταύση γωνική Ικανότητα - άόνητες πς ή ίδια πιάση στο παιδί σας. Είς? Άλλως διαλέξτε με προσοχή τό δάσκαλό που θα τού πάρετε. Μή πείτε πως δέν έχετε τά μέσα, πως τά "οικονομικά σας δέν έπαρκούν. Μεταξύ μας άς τό πούμε: έξερετε καλά πως μπορείτε αν θέλετε, πως πάντα καταφάνετε ό,τι θέλετε. Και πέπει να θέλησατε να μάθω τό παιδί σας μουσική και να μάθω μ' ένα καλό, μ' ένα άληθινό, κατηχητή-καλλιτέχνη. Ειβάλλω κινδύνους άφής, μη έπαιψετε σε κανένα να μάθει μόνο να στρεβλώσει τό παιδί σας, δχι μόνο να τού καταστήσετε τό τάλαντο να έπαιψα (να μάς φορά που μιλούμε και γιά τάλαντο) αλλά να τό

‘Η Μουσική Κίνησις

‘Εδω κι’ Άλλού

ΣΕΛΙΔΑ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ...

ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΚΗΣ

3ον

Στά δυο προηγούμενα μου σημειώματα έξήγησα πως θα έμπνεύσαμε στο παιδί απ' την πιο τρυφερή ήλικία, άκόμα από τό λίκνιο τής άγαστη και τό ενδιαφέρον προς τη Μουσική και πως θα καλλιεργώσαμε μέσα του το φυσικό αίσθημα τού ρυθμού που είναι έμφυτο σε κάθε άνθρωπο. Τό έναλλάξ δέν θα πάσιν α τό έπαναλαμβάνω στις μητέρες: "Όλα αυτά δέν τά κάνωμε γιά να κάνωμε τό παιδί μουσικό, αλλά γιά να διπλάσιασώμε με την Μουσική ή ψυχούλα του, τόν χαρακτήρα του, γιά να δώσωμε τό νού του, γιά να τού χαρίσωμε άργότερα μία μεγάλη χαρά, γιά να τό κάνωμε εύτυχόμένο. "Αν θά γίνη μουσικός, άν έξη τάλαντο, αυτό προς τό παρόν, πρέπει να είναι έντελώς, να έντελώς αδιάφορο.

Σε ήλικία τριών έτών τόν παιδί θ' άρχισα τακτικά και κανονικά ρυθμική γυμναστική κατά τό σύστημα Νταλκρόζ. Μην έκπληκτοσθε. Σε ήλικία τριών έτών πολλά παιδιά και καμιά ζένη γλίσσασα προς μεγάλη χαρά και καμιά τών μητέρων που δέν φαντάζονται ποσο αυτά τά πράγματα κοιράζου τό παιδί και πως σ' αντιστοιχούν είναι αυτή ή "έκθεση των γνώσεων και τών χαρισμάτων τού παιδιού. "Αντί γιά όλα αυτά θα άρχισώμε στο παιδί μας Ρυθμική. Θα τό στείλετε σε μία σχολή, θα τό συνοδεύετε ή ίδια καμάρωσα αν σας είναι δυνατόν. "Η Ρυθμική από ένα καθηγητή καλλιτέχνη και παιδαγωγό, δέν θα ώφελήσει μόνο σωματικάς το παιδί, αλλά θα τό άναστήσει ματικάς. Ξη με τό παιχνίδι ή σκέψη του την κρίση του, την αυτενέργειά του, τή θέλησή του, τό θάρρος του. Όλο σ' ένα ρυθμό που δέν θα τό σπασίσει τυχρά τό παιδί αλλά που θα τό κάνει να βρικήται μόνο του την αίστία και τους νόμους αυτού του ρυθμού. "Ενα παιδί που κατέχει έτσι το ρυθμό είναι πραγματικά γερό στο σώμα, στην ψυχή και στο νού. Γίνεται κιόλας ένα άνθρώπινο δν, με κρίση και βούληση. "Η Ρυθμική δέν θα έπρεπε να λείπει από κανένα παιδί. Εισδύοντας έτσι στο ρυθμό διά τό δάκι. Εισδύοντας στή μουσική της Μουσικής και τών άλλων τέχνων, που μπορεί να μάθω άργότερα, άκοπα, χαρούμενα με πλήρη συνείδηση τού "γιατί και τού "πως και όχι με ήρωος κανόνες ή έερές διαταγές που τό παιδί δέν μπορεί να καταλάβει. Θα συνεβόλυνε όλες τις μητέρες ως την ήλικία τών έτών να μη μάθουν τίποτα στα παιδιά των, να μη τά κοιράσουν με τίποτα. Νά τ' άρίσουν να παίζουν, να τραγουδούν μαζί των, να κούνε στο σπίτι της "Ελληνίδος ή να παίζουν όποιοδήποτε δρώσαν και να κάνουν ρυθμικά. Τίποτα άλλο.

Σε ήλικία έτών τόν παιδί θα πάη σχολείο. Συγχρόνως μπορεί και πρέπει ν' άρχισα και τό καθάστο μάθημα της μουσικής, πάνω ή βιολι κλπ.

"Αν τό παιδί σας κάνει ρυθμική, θ' άπορήσετε με τί εύκολα θα προχωρήσει τόσο στο σχολείο όσο και στα μαθήματα της μουσικής. Οί νότες δέν θα τού είναι ψυχρά μαθήματα, θα τού είναι ήδη γνώση και κι άγαπητά πράγματα που τά έχει, βρή, που τά έχει, αίσθησής ή μουσική. Άλλά προσοχή! Μή πείτε πως έπειδή είναι μικρό κι έπειδή δέν έξερε ά να εδείξη τάλαντο (όχι, αυτή ή άόνητη ιδέα!) πως μπορεί να τό πιάσει την ποσότητα του χούδου δισκοπότηρου, την πρώτη τυγχόση μαθήτρια "Ωδελο. "Οχι, πως Θεός δχι! "Αν έχετε, αν αισθανόσθε πως έχετε, καταλάβατε προνότα, όχι μόνο πς άπαιτούμενες γνώσεις αλλά και την ταύση γωνική Ικανότητα - άόνητες πς ή ίδια πιάση στο παιδί σας. Είς? Άλλως διαλέξτε με προσοχή τό δάσκαλό που θα τού πάρετε. Μή πείτε πως δέν έχετε τά μέσα, πως τά "οικονομικά σας δέν έπαρκούν. Μεταξύ μας άς τό πούμε: έξερετε καλά πως μπορείτε αν θέλετε, πως πάντα καταφάνετε ό,τι θέλετε. Και πέπει να θέλησατε να μάθω τό παιδί σας μουσική και να μάθω μ' ένα καλό, μ' ένα άληθινό, κατηχητή-καλλιτέχνη. Ειβάλλω κινδύνους άφής, μη έπαιψετε σε κανένα να μάθει μόνο να στρεβλώσει τό παιδί σας, δχι μόνο να τού καταστήσετε τό τάλαντο να έπαιψα (να μάς φορά που μιλούμε και γιά τάλαντο) αλλά να τό

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η έκλεκτή καλλιτέχνης και λαμπρή καθηγήτρια τού τραγουδιού Μάργη Καρατζά (τρίτη εξ άριστερών) εν μέσω τών μαθητών της.

Η ΛΙΛΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ - ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Οί Παρισινές έφημερίδες δημοσιεύουν έκτενή άρθρα γιά τήν "Ελληνίδα καλλιτέχνηδα τού παριάνου κ. Λίλα Λαλαούνη - Καραντινού που έδωσε ένα ρεσιτάλ στο Παρίσι, στην αείδουσα Σοπέν με ένα δυσκολότατο πρόγραμμα: Σονάτα εις φά δίσει έλ. τού Σούμαν. Παραλλαγές σ' ένα θέμα τού Παγκανινι τού Μπαχ, Σκέρτσον ντό δίσεις έλ. Νοκτάρν και Βάλς τού Σοπέν, "Παιχνίδια τού Νερού" τού Ραβέλ, "Μινστρελς" τού Ντεμυτρώ και τέλος μία "Παράφραση" επί τριών θεμάτων τού "Ιππότου με τό ρόδο" τού Ρίχαρντ Στράους υπό της ίδιας της Λίλας Λαλαούνη - Καραντινού.

Η έπιτυχία της "Ελληνίδος καλλιτέχνιδος ήταν τέτοια που έκληξη άμέσως να παίζη στο ραδιοφωνικό σταθμό "Παρί Μοντάλ" την Δευτέρα 11 τρέψ. ώρα 12.45" στην τακτική "Ελληνική έκπομπή. Συγχρόνως - και πού έντελώς έξαιρετικό - ο Σταθμός έδωσε σε περίληψη τών ένθουσιωδών κρίσεων

των Παρισινών μουσικοκριτικών γιά τήν καλλιτέχνηδα μας. "Όλοι εκθειάζουν την τέλεια τεχνική της, την ναυμαστική της ήχητικότητα, την πλήρη Ισορροπία τού παιζιεύματος της, την άνεση της έκφράσώς της, την μεγάλη της προσωπικότητα. "Ο Μωρίς Γυμπερ : "Κατέχει άναγνερτήτως την αίσθηση τού "Διόλου "Αθηνών ως άδελφή "Αγγλίκα στην άμώνη μονοπαικτη δ-περα τού Πουστίνι και ως χαριτωμένη Γκρέτελ στην παραμυθόπερα τού Χούμπερνικτ φάβελου και Γκρέτελ" που με τόση έπιτυχία ή κ. ντέ "Ιντάγκο μάς έδωσε την πρώτη πράξη. "Η δίσ Βλαχούλου δέν έχει μόνο μία έξαιρετικά ώραια και εύχρηστη φωνή αλλά και λαμπρά τεχνική και πού παντός έμφυτο μουσικότητα, μία θερμή θεατρική ιδιοσυγκρασία, προτερήματα που προσαρμόζουν σ' ένα μουσικό έργο. Δέν έβρι άφάρμοστο τόν τένερό κ. Θεολογίδη που άκούσα πρό άλίαντων ήμερών στο πρώτο τού ρεσιτάλ που έδωσε όκτώ ήμέρες σάβαν μετά τό διπλόμια του.

Μιά εύχρηστη και άμοιρογής φωνή τένόρου, πλήρης στην έκταση και στην ένταση της, θαυμασία μορφομένη στή σχολή της καθηγήτριας Κας Γεννάδη, δέν έβρι κιόλας καμιά τεχνική δύσκολία και από καθαρές έρμηνευτικές ή πόμπεας όφειλο να όμολογήσω πως μάς έδωσε μεγάλη ικανοποίηση με την πνευματική του άπώληση και την μουσικότητα του.

Οί έπανω βέβαια αυτοί δέν πρέπει παρά μόνο ως ένδειξη να θεωρηθούν τόσο από τόν κ. Θεολογίδη, όσο και από όλους τους νέους. Δέν βρίσκονται ούτε καν στο κατώφλι της άληθινής τέχνης. Σίμωρα όμως έχουν τό μέσο να πατήσουν αυτό τό κατώφλι και να τό διαβούν. Αποτυγχάνει όμως, εύσελλως, άνησυχία, έρευνα, μελέτη, άς είναι τό πρόγραμμα των, άν θέλουν, να φθάσουν άληθινά στο σημείο που διενεργούν και φιλοδοξούν.

γιά ή "Όπερα τών Παρισινών ή έκαστη παράστασή του "Τριστάου και "Ιδαίω" τού Βαγκνέρ. Την παράστασι διόρησε ο Φορβαράλερ που έκλήθηκε επίτηδες. "Ελαβαν μέρος Γάλλοι και Γερμανοί καλλιτέχνες. "Ο Γερμανός Γιοζέφ Σάντερ τραγουδούσε τόν Τριστάου, ή Γάλλισ Ζερζαίνε Λαμπεν τήν "Ιδαίω.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Ξέχωρα απ' τις διάφορες μαθητικές έπιδείξεις που παρακολούθησαμε στο τέλος της μουσικής περιόδου, ο Ραδιοφωνικός μας Σταθμός μάς δίδει συχνά την ευκαιρία ν' άκούμε μερικώς από τους νέους καλλιτέχνες, έφετεινούς ή παλαιότερους διπλωματούχους τών "Ωδελιών μας. "Ο τένόρος κ. Δημητρώπαυλος, ο βαρύφωνος κ. Πατριός - που τόν έθουμάσαμε και στην έρμηνεία της "Επίσημης Λειτουργίας" τού Μπετόβεν - ώραιες φωνές, γεγυγές έκφρασι και με πραγματική σχολή, έκίτησαν ιδιαιτέρα την προσοχή. Δίπλα σ' αυτούς ή δίσ Φανουράκη, ένα έξαιρετικό, άείτηροστο τάλαντο, ή δίσ "Ιρμα Κολάση μία φωνή και μία μουσική που ύπόσχεται ένα μεγάλο μέλλον. Και τώρα μωρέτα στο νού πως όλοι αυτοί εινε μαθητά μιας έξαιρετικής καλλιτέχνιδος, της καθηγήτριας Μάργης Καρατζά που της χρωστώμε ήδη τόσες ώραιες φωνές και τόσες καλλιτεχνικές άπολαύσεις. Γιατί ή κ. Καρατζά είναι από τις ελάχιστες καθηγήτριες που δέν περαιοσθηκαν στή διδασκαλία αλλά έξακολούθησαν να άναπτύσσουν και να έξελίσσονται την ώραια τους τεχνή δύναντας τό άρσιότερο παράδειγμα στους μαθητάς τών πως ή Τέχνη είναι άτέλειωτη, πως άρχίζει πραγματικά από τη στιγμή που ο μαθητής παίρνει τό διπλόμια του, και θα συνεχισθή και θ' άναστήση μόνος του να είδοσθι στα μεγάλα της μουσικά.

"Απ' τους νέους μας καλλιτέχνες πρέπει ν' άναφέρω άκόμα τή δίδα Ζωή Βλαχούλου μθητήρια της καθηγήτριας και μεγάλης καλλιτέχνιδος "Ελβίρας ντέ "Ιντάγκο. Την έσάμωσα στην έπίδειξη που είχε θέσι διπλωματικών έξετάσεων στην αίσθηση τού "Διόλου "Αθηνών ως άδελφή "Αγγλίκα στην άμώνη μονοπαικτη δ-περα τού Πουστίνι και ως χαριτωμένη Γκρέτελ στην παραμυθόπερα τού Χούμπερνικτ φάβελου και Γκρέτελ" που με τόση έπιτυχία ή κ. ντέ "Ιντάγκο μάς έδωσε την πρώτη πράξη. "Η δίσ Βλαχούλου δέν έχει μόνο μία έξαιρετικά ώραια και εύχρηστη φωνή αλλά και λαμπρά τεχνική και πού παντός έμφυτο μουσικότητα, μία θερμή θεατρική ιδιοσυγκρασία, προτερήματα που προσαρμόζουν σ' ένα μουσικό έργο. Δέν έβρι άφάρμοστο τόν τένερό κ. Θεολογίδη που άκούσα πρό άλίαντων ήμερών στο πρώτο τού ρεσιτάλ που έδωσε όκτώ ήμέρες σάβαν μετά τό διπλόμια του.

Μιά εύχρηστη και άμοιρογής φωνή τένόρου, πλήρης στην έκταση και στην ένταση της, θαυμασία μορφομένη στή σχολή της καθηγήτριας Κας Γεννάδη, δέν έβρι κιόλας καμιά τεχνική δύσκολία και από καθαρές έρμηνευτικές ή πόμπεας όφειλο να όμολογήσω πως μάς έδωσε μεγάλη ικανοποίηση με την πνευματική του άπώληση και την μουσικότητα του.

Οί έπανω βέβαια αυτοί δέν πρέπει παρά μόνο ως ένδειξη να θεωρηθούν τόσο από τόν κ. Θεολογίδη, όσο και από όλους τους νέους. Δέν βρίσκονται ούτε καν στο κατώφλι της άληθινής τέχνης. Σίμωρα όμως έχουν τό μέσο να πατήσουν αυτό τό κατώφλι και να τό διαβούν. Αποτυγχάνει όμως, εύσελλως, άνησυχία, έρευνα, μελέτη, άς είναι τό πρόγραμμα των, άν θέλουν, να φθάσουν άληθινά στο σημείο που διενεργούν και φιλοδοξούν.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

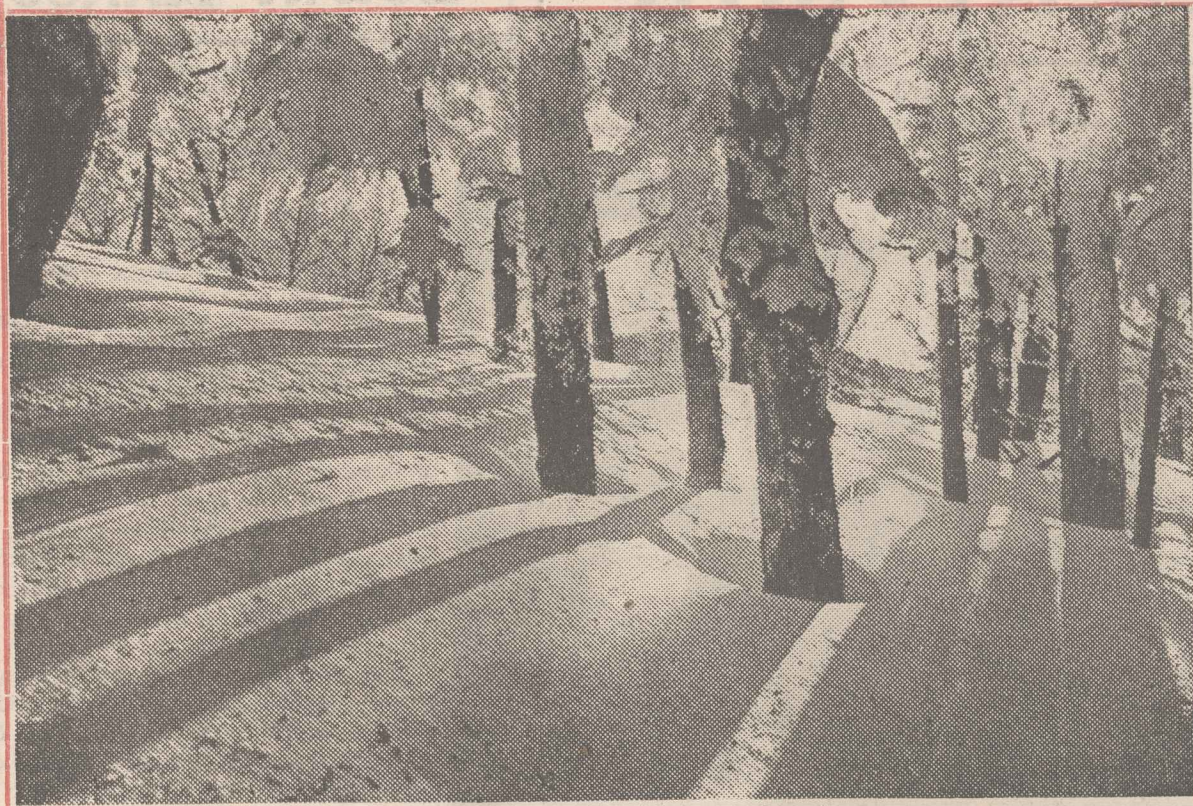
— Μπορεί κανείς να φαντασθή πως υπάρχουν άγνωστα έργα τού Πουστίνι; Και όμως στη Βιέννη στο θέατρο της Κρατικής "Ακαδημίας έδόθη εις πρώτην έκτελεσιν ή... πρώτη όπερα τού μεγάλου "Ιταλού συνθέτου με τίτλο «λε Βίλλο» που έγραψε όταν ήταν μόλις 26 έτών! Οί κριτικοί γράφουν πως έκτος από μερικές άσπρες έπιδείξεις τού έργου άποκαλύπτει ήδη την προσωπικότητα τού Πουστίνι.

— Άλλά και στο Γκεττινγκεν έδόθη τελευταία μία άγνωστη όπερα τού Καντελ. Φέρει τόν τίτλον "Προμηνία" και άπαίχθη μόνο μερικές φορές στο Λονδίνο, πον άν διακόσια χρόνια.

— Οί "Ιταλοί συνθέται γράφουν όλοι κα έργα. "Ο Πισατέτι, ο Ρόκκο, ο "Αλφάνο, ο Μουλιέ, ο Βάλο - φέρουν όλοι έχουν έτοιμη από μία νέα όπερα. "Ο Σαντορά παρουσιάζει μία νέα όπερα επίσης «λε Οράτος» ή Κουριόσισα που θα δώση στο θεατρώ, στο άρχαιο θέατρο της Ρώμης και τη 200ή έπέτειο της γεννήσώς του άστροκροτάφου Λούδοβικου. "Ο "Αμυλκας Τσιπέλι θα έγραψι μουσική γιά τήν "Επίσημη" τού σημείο που διενεργούν και φιλοδοξούν.

— "Η πρώτη θερμή Συμφωνική μας Σίνωνα λια είχε άναγγελή γιά τήν την "Ιουλιόν, άναβήκη γιά τήν άην και δέν έγινε πιά λόγος. Φαίνεται ότι σός τό καλοκαίρι δέν θ' άκούσαμε Σάντερ τραγουδούσε τόν Τριστάου, ή Γάλλισ Ζερζαίνε Λαμπεν τήν "Ιδαίω.

ΧΑΡΗΤΕ ΤΙΣ ΩΜΟΡΦΙΕΣ...

Χειμώνας σ' ελληνικό βουνό

Όρειβάται εις τόν Χελμόν

...ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Κορυφή της Οίτης

ΛΕΤΕ ΕΦΕΤΟΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΣ;

Συναντήσεις τής έξοχης

ΜΕ ΤΙΣ ζέστες του καλοκαιριού, καθεμιά σκέπτεται να φύγει λίγο από την πόλη, να πάει στο βουνό, στη θάλασσα... "Ηδη ή λ-δέα πώς θ' απαλλαγώ από την ρουτίνα τής καθημερινής ζωής τήν μεθαύριον... Χίλια όνειρα περνούν από το μυαλό της... μπάνια, ξάπλες στην πλάξ, περιπάτοι με φεγγαράδες, νέες γνωριμιές, νέο περιβάλλον! Αυτό το ξεκούρασμα των λίγων ημερών υποσχε-ται τόσο! Ανάκτηση χαμένων δυνάμεων, δερμα μπρούτζινο, ευεξία σωματική και ήθικη, πλου-τισμό τής ψυχής με εικόνες, θεά-ματα, συζητήσεις...

Ποιός ξέρει αν αυτές τις μέ-ρες εκεί κάπου στο ξενοδοχείο, στην πλάξ ή στον περίπατο δεν γίνε-ται και η ιστορία συνάντησι με τόν άνδρα που πρόκειται να γίνη σύντροφος τής ζωής; Κον-τά στη φύση ο άνθρωπος ωμορ-φαίνει, γαληνεύει, γίνεται πιο διαγυτικός και πιο ειλικρινής... Γι' αυτό μέσα στο φυσικό περι-βάλλον των έξοχων, δέονται τό-σες φίλιες που οδηγούν σε ευ-τυχισμένους γάμους...

Ρίξτε μια ματιά στις γνωρι-μίες σας. Πόσα ζευγάρια δεν έ-χουν ν' αρχίσουν την ιστορία τους έτσι: «Γνωριστήκαμε ένα καλοκαίρι στην έξοχη...».

Θέλετε και μερικά παραδείγ-ματα διασημών ζευγαριών που συναντήθηκαν το καλοκαίρι σε έξοχες;

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΝΑ
Οι πρίγκηπες και οι πριγκίπισ-σες ζουν ζωή πολύ πιο περιω-ρμένη και πειθαρχημένη απ' τους κοινούς θνητούς. Γι' αυτό και νοιώθουν περισσότερο την άπε-

ΔΙΑΣΗΜΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ
λευθέρωσι και τις χαρές που δίνουν οι λίγοι μήνες του κα-λοκαιριού. Σχώνα βρήκαν στην έξοχη το πρόσωπο που ήταν προωρισμένοι ν' αγαπήσουν.

Τι ώραία που ήταν η Μαρίνα, η κόρη του πρίγκηπος Νικολάου και τής μεγάλης δούκισσας 'Ελένης, όταν την είδε για πρώτη φορά ο πρίγκηψ Γεώρ-γιος, ένα απόγευμα, στο βασι-λικό πάρκο του Μπλέντ! Δεν υπάρχε πιο όμορφο τοπίο σε όλη την Γιουγκοσλαβία. Ούτε υπήρχε, στα μάτια του νεαρού πρίγκηπου, άλλη γυναίκα που να ταιριάζει καλλίτερα σ' αυ-τή την άμορφη των δένδρων και του νερού. Η πριγκίπισσα Μαρίνα είχε χάσει τα χαρακτηρισ-τικά της παλαιάς της και φορού-σε ένα απλό άσπρο φό-ρεμα. Ο νεαρός πρίγ-κηψ την κούταξε άφω-νος, αλλά κι' εκείνη έ-μεινε κατά π λ η κ τ η μπρός στα γαλανά μά-τια και τ' ξανά μα-λιά του νέου.

Ο πρίγκηψ Γεώργιος και η πριγκίπισσα Μαρίνα κράτησαν μια τόσο χαριτωμένη εικό-να απ' αυτή την συνάν-τησι, ώστε, την εποχή των άρραβώνων τους, θέλησαν να την ξανα-ζωντανέψουν. Ταξείδε-ψαν στο δαλματινούργκι κι' έπειτα στο Μπλέντ, που, από τότε έπιση-κτοποιείται συχνά.

Η πριγκίπισσα Τζου-λιάννα, η νεαρά διάδο-χος του 'Ολλανδικού θρόνου, είχε πάρει τις πιο φρόνιμες αποφά-σεις, όταν έφθασε εκεί-νη τη γρονιά στο Γκάρ-μικ - Πάρτενκίργκεν, με τη μητέρα της Βιλελ-μίνη. Τα καθήκοντα της, ως μελλούσης βα-σιλισσής, την κούρασαν πολύ και δεν ήθελε πα-ρά μόνο ανάπαυσι. Το ποτό βράδυ που έ-φθασε κατέβηκε στο γώλ του ξενοδοχείου,

έναν ύψηλός νέος βρισκόταν μό-νος εκείνη την ώρα σ' ένα τρα-πέζι. Φαινόταν ν' αγαπά τα σπόρ και είχε ύψος εύτυχισμένου άν-θρώπου. Η πριγκίπισσα πέρα-σε. Αναρωτήθηκε όμως γιατί το

Ο ΑΓΑ - ΧΑΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΡΕ ΚΑΡΟΝ
'Αληθινά παραμυθί είναι ή ι-στορία των άρραβώνων του 'Α-γά - Χάν. 'Ο πρί Παριζιάνος απ' τους 'Ινδούς πρίγκηπας, άπεφά-

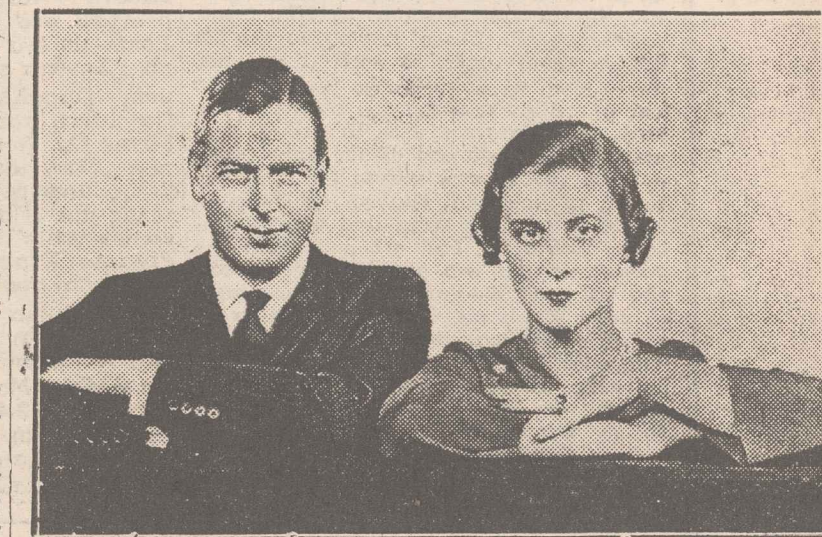
σισε να περάσει λίγες ημέρες στο Αϊξ - λ' - Μπαιν. Έκανε πε-ριπάτους στην πόλη, σταματού-σε στις βιτρίνες, ψώνιζε στα μα-γαζιά. Τυχαίως μπήκε σ' ένα ζα-γαροπλαστείο ν' αγοράσει σοκο-λάτες. Μια νέα προχώρησε πρὸς το μέρος του:

—Ποιό κουτί προτιμάτε;
Το έδειχνε κουτιά με τοπεία, με ζάα, με λουλούδια, με γεω-μετρικά σχήματα, ο πελάτης όμως φαινόταν άφορημένος. Δεν κύ-ταζε τα κουτιά.
—Ποιό θέλετε;
Σήκωσε τα μάτια και συνάν-τησε το βλέμμα του. Κοκκίνησε. Έκείνος χαμογέλασε, συγκινη-μένος απ' τη γάρι της πήρε ένα κουτί γλυκά, κι' έφυγε.

Την άλλη μέρα και την άλλη καί κάθε μέρα, ο 'Αγά - Χάν συ-ναντεύσε την μικρή 'Αντρέ Κα-ρόν, που άφισε πολύ γρήγορα το ζαγαροπλαστείο του Αϊξ - λ' - Μπαιν για να γίνη μια απ' τις πιο πλούσιες γυναίκες του κό-σμου.

Η Τζουλιάννα και ο γάμ Αλπίε γνωρίστηκαν στην έξοχη

Ο Βοός του Κένε και η πριγκίπισσα Μαρίνα γνωρίστηκαν στην έξοχη...

πρόσωπο του άγνωστου φωτί-στηκε ελαφρά όταν την είδε.

Λίγες ημέρες αργότερα είχε μάθει ότι το όνομα του νέου ή-ταν πρίγκηψ του Αλπίε, ότι έρ-γαζόταν σ' ένα εργοστάσιο χημι-κών προϊόντων στο Παρίσι, ότι τ' αυτοκίνητο ήταν το πάθος του, κι' ότι είχε έλθει για πρώτη φορά να περάσει το καλοκαίρι του στο Γκάρμικ. Οι δυο νέοι έκαναν μα-ζύ ατέλειωτους περιπάτους, και το ειδύλλιο τους συνεχίστηκε στην Αυστρία, έπειτα στην 'Ελ-βετία. Η βασίλισσα Βιλεμίνη έκανε συχνές ερωτήσεις στην κό-ρη της πάνω σ' αυτή την προτι-μηση.

—Νομίζω ότι ο πρίγκηψ είναι ο πιο χαριτωμένος σύντροφος του κόσμου, άπαντούσε ή Τζου-λιάννα...
—Ένα χρόνο αργότερα, ή 'Ολ-λανδία γιώρτασε το γάμο της με τόν πρίγκηπα του Αλπίε.

Μια ημέρα στο ύπαιθρο

ΕΧΕΤΕ την ευτυχία να πε-ράσετε λίγες μέρες στην έξοχη. Μακριά από κα-θε θόρυβο και κάθε κι-στίς μικροσκοπικές αυτές 'καρ-διές: ή θερμότητα αυξάνει την ένεργητικότητα τους διατελ-λοντάς τους το κρύο που τις συ-στέλλει, ελαττώνει την ένεργη-τικότητα τους ή την παραλύει τελείως.

Οι μέρες όμως που διαθέτετε είναι λίγες. Σας περιμένει ή συ-νηθισμένη σας ζωή με τους κό-πους και τις ύπογραμψεις της. Γι' αυτό πρέπει ν' αποκομίσετε απ' την έξοχη όλη την ωφέλεια που μπορεί να σας δώση. Ένα μόνο να σκέπτεσθε: πώς να δώσετε στην όργανισμὸ σας περισσότε-ρή ύγεια και δύναμη.

Για να φθάσετε σ' αυτό το ά-ποτέλεσμα πρέπει ν' έχετε γυ-μνή, όσο είναι δυνατό. Οι ήθικο-λόγοι, ως ησυχάσουν άμέσως, δεν πρόκειται να κινδυνεύση ή δημο-σία αιδώς. Μπορεί κανείς πολύ καλά να ζήσει «γυμνός», φορών-τας ένα μαγιό, πολύ ανοιχτό φυ-σικά. Πάντως δεν έγομε την πρό-θεσι να συζητήσουμε για μερικά έκτακτα ύφασματα. Έκείνο που ενδιαφέρει να ξέρετε, είναι ότι ο όργανισμός δεν παίρνει αέρα μόνο με την άναπνοή, αλ-λά με όλο το δέρμα.

Γι' αυτό δεν φθάνει ή συνηθι-σμένη ήλιοθεραπεία, που κάνετε άκίνητη στον ήλιο και που είναι σχετικά σύντομη. Χρειάζεται να ζήσετε στον καθαρό αέρα και στο διάχυτο φώς.

Ρωτάτε τι ωφέλειες θα έχετε απ' αυτό το αερόλουτρο και πώς πρέπει να το παίρνετε;

Θα προσπαθήσουμε να σας ά-παντήσουμε.

Για να καταλάβετε πώς ένερ-γει ο αέρας στον όργανισμό, πρέ-πει να μάθετε τόν μηχανισμό τής 'αάληθης άναπνοής: δηλ. τής ά-ναπνοής που γίνεται από το δέρμα.

Στην έπιδερμίδα υπάρχουν έ-κατομμύρια μικροσκοπικά έξογ-κώματα (30.000 σε κάθε τετρα-γωνικό εκατοστόμετρο ή 300 έ-κατομμύρια σε ένα κανονικό σώ-μα). Κάθε τέτοιο έξογκωμα έχει και ένα είδος μικρής καρδιάς, που λειτουργεί όπως και ή γυ-ναίκα καρδιά. Αυτές οι μικρές καρδιές μεταφέρουν το τρίτο του

αίματος που κυκλοφορεί μέσα μας.

Το νευρικό σύστημα ένεργεί στίς μικροσκοπικές αυτές 'καρ-διές: ή θερμότητα αυξάνει την ένεργητικότητα τους διατελ-λοντάς τους το κρύο που τις συ-στέλλει, ελαττώνει την ένεργη-τικότητα τους ή την παραλύει τελείως.

Δεν είναι πολλός καιρός που νομίζαν ότι μόνο ή ύδροθεραπεία μπορούσε να ένεργηση σ' αυτόν τόν μηχανισμό, τόσο για να δυ-ναμώση την κυκλοφορία, όσο και για να καθυστερήση το νευρικό σύστημα. Τελευταίως διαπιστώ-θηκε ότι το αερόλουτρο φέρει τα ίδια άποτελέσματα.

ΤΟ ΑΕΡΟΛΟΥΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
Χάρis σ' αυτό το μηχανισμό του δέρματος, άπομακρύνονται όλες οι χρησιμοποιημένες ουσί-ες, όλα τα δηλητήρια που παρά-γονται στο σώμα κατά την καύ-σι των τροφών. Είναι φανερό ότι τα ρούχα έμποδίζουν αυτή την άπομάκρυνσι.

Παρατηρήθηκε επίσης ότι ή ά-ναμώση την κυκλοφορία, όσο και ή καθυστέρηση το νευρικό σύστημα. Τελευταίως διαπιστώ-θηκε ότι το αερόλουτρο φέρει τα ίδια άποτελέσματα.

Παρατηρήθηκε επίσης ότι ή ά-ναμώση την κυκλοφορία, όσο και ή καθυστέρηση το νευρικό σύστημα. Τελευταίως διαπιστώ-θηκε ότι το αερόλουτρο φέρει τα ίδια άποτελέσματα.

Παρατηρήθηκε επίσης ότι ή ά-ναμώση την κυκλοφορία, όσο και ή καθυστέρηση το νευρικό σύστημα. Τελευταίως διαπιστώ-θηκε ότι το αερόλουτρο φέρει τα ίδια άποτελέσματα.

Παιδιά κάτω από τη σκιά

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» — Σελ. 14

Θ βροσκός με τὰ γαλάζια μάτια

NTAIZH

το χέρι τους αγκαλιά με ηρώματα και πατριώτες. Άλλες μόνον άναμνηστές μένον άθικτες. Μαζί τους σε μία γενιά μέσα μας είναι τα άγαπημένα μας πατριώματα.

Και η Κολλέτ συλλογίζεται πόν Λουί, το πρώτο φάντασμα της καρδιάς της.

M. ARBAUD.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΝΤΑΙΖΗΣ

παιδιά, για να μη χάσουμε τη σιλουέττα σου.

Όλη σου την ύπωση την έδωλες στην ώμορφιά σου και με την προστάθεια να τη διατηρήσεις... δεν είδες την άλλη μορφή της ζωής... ποτέ γεμάτη από καθήκοντα... από φροντίδες, θύρες...

Η ΚΑ ΜΑΡΑΒΕΛΑ. Ας ελγα το θάρος να πεθαινώσαι όμορφα πως ο αγαπός θάνατος της μένα είναι χειρότερος απ' τον πραγματικό...

(Κείνη τη στιγμή ένα χαριτωμένο κορίτσι μπαίνει μέσα στο δωμάτιο, ρίχνει στο πάτωμα της κ. Χριστίνης, τη γιλέτ... Τό άμυνο του γέλου του γεμίζει το δωμάτιο...)

Η ΚΑ ΜΑΡΑΒΕΛΑ σπινάει απ' τη θέα της. Στέκεται μπροστά στον καθρέφτη... τα πρώτα πορά αντίπληνέβαινα την τραγική θέα της. Αιεί αγία ! Χριστίνη...θάρω τώρα ο θάρος να πεθάνω... Καταλαβαίνω πως δε έχω άλλη διεξόδο στην έπιτολαιο ζωή πο διεξέλα...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ (σπάει στη γυαλιά του)

Γιατί η ΚΑ πούτανε εδώς... φορε άποκρητικά ρούχα! Δεν είναι άποκρητικά γυαλιά σου.

Η ΚΑ ΧΡΗΣΤΙΝΑ (μελαγχολικά φιλονίκια την έγγονή της). Πήανε πολύ κοκέτα σ' αυτήν τα ης... και σήμειρα είναι δυστυχισμένη, πού δεν είναι πιά γά...)

Αδελά.

ΝΤΑΙΖΗ

ΟΙ 10 ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΙΣΤΟΡΗΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΤΑΪΝΑ

«Απ' αυτό το φύλλο αρχίζουμε την δημοσίευση μιας σειράς άρθρων, ρασιμένον απ' την περιήγηση Γαλλίδα δημοσιογράφου κυρία Τίταϊνα γύρω απ' τις δέκα πλουσιότερες γυναίκες του κόσμου. Η κυρία Τίταϊνα, που έχει επισκεφθεί επανειλημμένως την Αμερική και έχει βαθιά μελέτηση τα ήθη της και τους ανθρώπους της, μας δίνει μια γλαυρόπαιστη περιγραφή των περιπτώσεων αυτών των δολαρίων, που η καθεμία τους έχει πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια για περυσία της και που μαζί έλεγχοι περισσότερα από τρία τέταρτα της ετήσιας περιουσίας των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τι θα κάνατε σεις, κυρία μου, αν είχατε να διατελέσετε ένα εκατομμύριο — ένα εκατομμύριο δολάρια υπαλά — την εβδομάδα; Το άναρωτήθηκα ποτέ αυτό; Ζηλεύσατε ποτέ αυτές τις γυναίκες, που δεν είναι εν συγκρίσει με σας ούτε καλλίτερες, ούτε ωμορφότερες, ούτε νεότερες, αλλά που έχουν πολύ χρήμα, τόσο που να μπορούν να εκπληρώσουν οποιονδήποτε παράξενο τους;

Μη βιάζεστε. Μπορώ στα μάτια σας να παρελάσουν μέσα απ' αυτές τις σελίδες οι δέκα πιο πλούσιες γυναίκες του κόσμου. Θα γνωρίσετε την ιστορία τους, τη ζωή τους, θα παρακολουθήσετε την ρουτίνα τους, θα δείτε τι έχει κάμει το χρυσάφι για τις ευνοούμενες του.

Κι' όταν θα τελειώσετε την ιστορία τους, όταν διαβάσετε και την τελευταία της γραμμής, τότε, και μόνο τότε, θα μπορέσετε να κρίνετε αν το χρυσάφι φέρει την τύχη, αν ζηλεύσατε την τύχη τους κι' αν θα θέλατε να ανταλλάξετε τη μοίρα σας με τη δική τους.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

I.- Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΑΓΙΣΣΑΣ

Σ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ, αν θέλετε, απ' την πιο πλούσια.

Σ' έναν έρημο δρόμο της Νέας Υόρκης, σ' ένα από

κείνους, που ξεχωνόταν στην περιήγηση Πέμπτη Λεωφόρου, είδα ένα βράδυ μια κυρία ντυμένη κατάμαυρα. Ήταν ψηλή, αδύνατη και περπατούσε με το βλέμμα κατεβασμένο, κοιτώντας ένα

μπαμπού. Παρετήρησα πώς είχε μια μύτη γυφτός, που πάνω της στήριζονταν ματωμένα με ατσάλινο σκελετό. Φαινόταν να σέρνει μέσα στα μαύρα πέπλα της, όλη την πίκρα του κόσμου.

Ο φίλος που με συνόδευε, με κτύπησε στον ώμο:

— Την ξέρεις άρα; τη την κυρία;

— Όχι! Τ' απάντησα. Και σασόμο

λογώ πως δεν έχω καμιά όρεξη να την γνωρίσω. Μοιάζει μ' επαγγελματία μοιρολογίστρια και φαίνεται να ντύνεται κατ' εὐθειαν από γαροκαμένο σάβι.

Κυτάρζε την καλά. Είν' ένα σπάνιο πουλί, που δεν το βλέπει κανένας συχνά... Λέγεται «Εριετ Σούλβια».

Αν λούλας Γκρήν, Άστορ Ουόλς και είναι η πιο πλούσια γυναίκα της Αμερικής κι' ένας όλου του κόσμου. Είναι η κόρη της Χέττυ Γκρήν, την ξέρετε την Χέττυ Γκρήν, αυτήν που αποκάλεσαν μάγισσα της Ουόλλ Στρίτ...

Η Χέττυ Γκρήν μένει ένα απ' τα φυλογολικά ανήγνατα του 19ου αιώνα. Ποτέ στην ιστορία καμιάς χώρας δεν υπάγεται το παράδειγμα σε γυναίκα, συνδυασμού οικονομικής μεγαλοσύνης, νοσηρής ταλαιπωρίας και λυσσαμένης μισανθρωπίας.

Στα 1842, έποη πού οι γυναίκες φορούσαν κρινολίνα από ταφτά, εκείνη είχε ανοιχτούς λογαριασμούς με τις Τράπεζες και ιδιαίτερο κάρνέ τσέκ.

Όταν πέθανε ο πατέρας της της άφησαν ένα εκατομμύριο δολάρια μετρητά και μερικά άλλα τοποθετημένα σε επιχειρήσεις, απ' τα οποία εισέπραττε μόνο τα κέρδη. Αργότερα πέθανε μια γοργά θεία της — πλουσιώτατη κι' αυτή, βέβαια — που της όποιες ήταν η μόνη κληρονομία.

Από τότε η παράξενη και ώρια αυτή νέα (γιατί ήταν ώρια, φαίνεται) βάλθηκε να μεγαλώσει την μικρή (!) της περιουσία. Συγγνώμη όμως η ζωή της είχε γίνει πραγματικάς εφιάλτης. Συμπόματα τρέλλας, και μανίας καταδιώξεις είχαν άνοιξει να έμφανίζονταν απειλητικά. Είχε την ιδέα πως όλοι ήθελαν να την ξεκαμούν. Και κάθε τόσο μετεκμήριζε από το ένα σπίτι στο άλλο την νύκτα, χωρίς καμιά ειδοποίηση. Μαγείρευε μόνη της το φαγητό της και κανένας σύγγρονης της δεν την είδε να τρώγει σε ξένο σπίτι ή σε ρεστοράν.

Τα χρόνια περνούσαν και η τρέλλα της έπαυσε σοβαρότερης διαστάσεως. Η φιλοχρηματία της μεγάλωνε διαρκώς.

Αναμνηστικά στο Χρηματιστήριο και έφευρισκε τέτοια «κόλα» που και οι πιο σπουδαίοι χρηματιστάι είχαν άργισει να την φοβούνται. Σιγά - σιγά η περιουσία της μεγάλωνε. Την άπε-

κάλεσαν μάγισσα της Ουόλλ Στρίτ. Με άπιστευτη τόλη και θαυμαστή πρωτοβουλία έπαιρνε μέρος στις οικονομικές μάχες, σπένδοντας τον πανικό

Μόλις πήρε την κληρονομία στα γέ- τας είδους τρέλλες, για να ξεγασή το ευλάνιο του πόδι. Δεν παρέλειψεν, όμως, να κυττάει και τις δουλειές του. Ότι έκανε, ό,τι επιχειρούσε, ό,τι έπιανε, γινόταν χρυσάφι. Οι παράξε- νιές του έκαναν το γύρο του κόσμου και όχι λίγες φορές οι εφημερίδες ασχολήθηκαν μαζί του.

Στα 1917 νυμφεύθηκε την Μάμπελ Χάρλου, παλιά φίληνάς, δυο χρόνια μικρότερή του, για την οποία έγινε μια πραγματική ακρόπολις, με εκατό δωμάτια και εκατό λουτρά. Αγοράσε

ένα παλάτι στη Φλωρίδα και στη Νέα Υόρκη, που δεν πήγαινε σχεδόν ποτέ. Ήγε νοικισμένο με το γρόνο ένα πά- τωμα του πιο σικ ξενοδογείου της Πέμ- πτης Λεωφόρου. Τα κόκκια της υπ- τέρας του ασφαλώς θάβριζαν κάτω στον τάφο της από τις σπατάλες του παιδιού της.

Πέθανε πρό όλίγου, πρό μερικών ιηνών, σε ηλικία εβδομήντα επτά ε- κτιμήθηκε σε ένενήντα εκατομμύρια δολάρια. Στην τσέπη του σακακιού του βρέθηκε μια διαθήκη, αλλά γω- ρίς υπογραφή.

Αμέσως άργισε μια φοβερή πάλη μεταξύ της γυναικός του Μάμπελ και της αδελφής της Εριετ, για την κλη- ρονομία.

Νίκησεν η δεύτερη, προσθέτοντας

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

ΤΙΤΑ-Υ-ΝΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

— ΠΙΑΝΟ ΜΕ ΞΗ ΣΕΙΡΕΣ ΠΛΗΚΤΩΝ

Στη Γερμανία κατασκευάζουν τελευταία ένα πιάνο με ξη σειράς πλίκτων, το οποίο θεωρείται ως το ιδεωδέστερο και το τελειότερο πιάνο του κόσμου. Η σειρά των πλίκτων του είναι πιο μικρή από τη σειρά των πλίκτων ενός κοινού πιάνου, έχει όμως το πλεονέκτημα να παράγει τον ίδιο ήχο σε τρεις συγχρόνως σειρές πλίκτων, πράγμα που επιτρέπει τη δημιουργία μιας ανόρη- θητης κλίμακας από μινυσετά και αξιολογώσα- στα μουσικά κέρφη.

— ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΩΝ ΜΑΚΡΥΝ ΜΑΛΙΩΝ

Τα πιο μακριά μαλλιά του κόσμου θα τα βή κανείς στη Νέα Γουίνια. Έκει περά δια τα κορίτσια των ιθαγενών άφινουν τα μαλλιά τους μακριά ως τη μέρα που θα παντρευτούν. Χρησιμο- ποιοούν μάλιστα ένα περίεργο λάδι, το οποίο βγύ- ρουν από άνθη ενός τροπικού φυτού, το οποίο είναι η ιδιότητα να μεγαλώνει τα μαλλιά σε άπαιστευτο βαθμό. Τα κορίτσια λοιπόν της Νέας Γουίνιας έ- χουν ως μόνο φόρεμα τους αυτά τα άφθονα μαλ- λιά, τα οποία τυλίγουνλόλολο σχεδόν το σώμα τους σαν ένα περίεργο «μαντίλι».

Την ημέρα όμως του γάμου της, η νύφη απαί- νει στην καλόη του γαμπρού κ' έχει ό άπαι- μένος της την κορούς μ' ένα κομμάτι... γυαλί! Με άλλα λόγια της φορίζει το κεφάλι.

81 χρόνων, με τη βριαία στο στομα- και την τρέλλα στα μάτια, ήταν η πιο πλούσια γυναίκα στον κόσμο.

Είσε στην ήδη τεράστια δικιά της πε- ριουσία και κείνη του αδελφού της και παίρνοντας τον τίτλο της πιο πλούσι- ας γυναίκας του κόσμου.

Η Εριετ είναι η γρηά κυρία, που είδα εκείνο το βράδυ στον έρημο Νεοδωρκεζικό δρομάκι. Είναι τώρα έ- βδομήντα χρόνων. Μοιάζει πολύ με την μητέρα της, την περιήγηση μάγισ- σα της Ουόλλ Στρίτ και νύνεται, ό- πως κι' εκείνη, πάντα στα μαύρα.

Ενώ ο αδελφός της ανατάρραζε τον κόσμο με τις παραξενιές του, φέρνον- τας έτσι μια σοβαρή συμβολή στην Ι- στορία του Αμερικανικού έκεντρι- σμού, η Εριετ ζούσε σιωπηλά, απο- τραβηγμένη από τον κόσμο και φρον- τίζοντας μόνο για την αύξηση των έ- κατομμυρίων της.

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΓΡΑΦΕΙ:

«Βαρέδθηκα πιά τη γύμνια!»

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΝΤΟΡΟΥ ΛΑΜΟΥΡ

Είς το προηγούμενο φύλλον της «Γυναίκας» έγραψα για την άνοδο της Ντόρου Λάμουρ να μην έμεναν για γυμνή στον κινηματογράφο. Για το ζήτημα αυτό όμως η «γυμνή» βεντέτα, όπως την αποκαλούν στο Χόλλυγουντ, έγραψε ένα άλλο άρθρο και πραγματικά συναρπαστικό άρθρο, που αναδημοσιεύουμε εδώ γάρη των άσπιδων μας αναγνωστών. «Πως θα ήθελε, η ώραία Ντόρου δεν είναι μόνον καλή ηθοποιός, αλλά και καλή περφόρμας, γιατί το άρθρο της αυτό δεί- χνει μια γυναίκα με αρκετά καλό τολέμο. Δια- βάστε το...

Χί, κανείς δεν μπορεί να φαντα- σθεί, πόσο έχω κουρασθεί να περ- πατάω με ένα κομμάτι παξι στ' μέση! Έχω τελειώσει το δέχοσ φιλμ μου και έως τώρα μόνο σε δύο, στο «Τελευταίο τραϊνόν απ' τη Μαδρίτη» και στη «Μανία του αέρα» που έγραψα, μού έχουν επιτρέψει να κρύψω κάπως την γυμνότητά μου! Ντύνομαι, τότε συχνά με «παρεο» και «σαςόνγκ», ώστε άρχισα να άναρωτιέμαι αν οι πρόγονοί μου δεν φταί- νε κάπως σ' αυτό.

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτησα τη μαμά αν ήταν άπλυτα βέρβια, ότι κάποιος απ' τους μακρινούς μας ποο-

Μία μέρα, γυρίζοντας απ' το στούντιο, ρώτη

● ● ●

